



Александър Баридън

Завоевание в Порто



Saison d'écriture

Александър Баридън

Завоевание в Порто.
Saison d'écriture

«Издательские решения»

Баридън А.

Завоевание в Порто. Saison d'écriture / А. Баридън —
«Издательские решения»,

ISBN 978-5-44-933843-3

«Намерихме доста тихо място, нямаше хора, понеже беше дългата обедна почивка. Запътихме се към една аркада, седнахме и опряхме гърбовете си със сладката сервитьорка на старите камъни, леко повдигнах полата ѝ, а тя викна: — Но what правиш? Усмихнах се, хванах бикините ѝ, а тя писна полу-обидена, полу-развълнувана. Скъсах ги и пъгнах във вагината ѝ нетърпеливите си пръсти и едновременно прилепих устните си към нейните за да спре да крещи».

ISBN 978-5-44-933843-3

© Баридън А.
© Издательские решения

Завоевание в Порто Saison d'écriture

Александър Баридън

© Александър Баридън, 2018

ISBN 978-5-4493-3843-3

Создано в интеллектуальной издательской системе Ridero

Copyright © 2008 Александър Баридън Всички права запазени.



Завоевание в Порто

Дебеличките бедра на Мария бяха обути в копринени бели чорапи, защипани с прекрасни червени жартieri. Милвах ги с наслада, а те леко потръпваха: тя седеше с полузатворени очи на дивана в чакалнята на зъболекаря, при когото имах записан час тази сутрин. В момента бяхме сами и аз се възползвах от това, докато дойде следващият клиент. Екстравагантните гърди заплашваха да скъсат дантелата, която ги обграждаше. Ускореното ѝ дишане, предизвикано от моите смели ласки, ги повдигаше с главолмна скорост, и това ме караше да се вълнувам много повече, отколкото ако правех любов с нея. Топлото място между бедрата ме привличаше като магия. Осмелих се да погалья по-нагоре и лесно заобиколих фината памучна тъкан, за да стигна до Венериния хълм. Почнах да обикалям около него, а моята пленничка започна така сладко да стене, че аз веднага се възбудих. Сложих пръст в планинската орхидея, и с нежността и прецизността на хирург го потопих по-надълбоко. Лакомницата погълна показалеца ми и поиска още. Аз не съм стиснат, средният пръст се присъедини към колегата си и двамата се отдадоха на страстен танц. Тя започна силно да стене, гърдите ѝ щяха да изскочат от сутиена, а зърната им бяха така настрохнали, като че ли се готвеха за настъпление. Отдадох им почит, като захапах и двете едно след друго, продължавайки да ѝ доставям наслада. Тя не можа да предотврати дрезгавия вик, изплъзнал се от гърлото ѝ, когато вратата се отвари и моят зъболекар попита :

– Какво става тук, всичко наред ли е?

Аз съм джентълмен, успях да прикрия моето сладко завоевание, докато тя оправи сутиена и полата си, поставих ръце върху слабините си за да не се разкрийт желанията ми.

– Няма нищо, не се безпокойте: Госпожата видя малък паяк и се уплаши, аз реших този проблем. Благодаря за вашата загриженост.

Тя ме изгледа с въпросителен и забавен поглед и затвори вратата :

– Паяк, а...

Усмяхнах се и я целунах нежно, тя така сладострастно отвърна на целувката, че моят юначага ме уведоми, че е готов за ново приключение. Успях да го разубедея, благодарение на мисловната сила, която все още имам и той се завърна в дъното на панталоните ми с увиснала глава, нацупен и унил. Щастието на дамите идва преди него и често минава покрай него. Освен това, бяхме прекъснати от пристигането на една майка и нейното дете. Вратата се отвари отново и зъболекарят извика моята мила Мария, тя влезе, хвърляйки ми убийствен поглед, като полюшваше гигантския си задник.

Аз прехапах устните си до кръв, за да удържа моя малък съюзник.

Мислех за полета до Порто, който беше след няколко часа. Съсредоточих се върху подробностите по случая, с който трябваше да се справя на португалска земя.

Кацнахме меко на писта Франциско Са Карнейро в осемнадесет часа. Влажният въздух бе омекнал от средиземноморския вятър, спрях такси и казах адреса на хотела. Бях приятно изненадан от разкошната сграда, освен това беше съвсем близо до мястото на срещата, която щеше да бъде утре сутрин. Влязох във ваната с аромат на портокалов цвят и докато се наслаждавах на копринената пяна, си мислех за моята лудетина от тази сутрин, за нейните приятно закръглени форми, за малкото ѝ съблазнително лице, за сладостта на вагината ѝ, как ми се искаше да я нанижа на шиша си и да му предложи плътска храна... в отговор на тези любовни мисли, пенисът ми пръскаше струя, достойна за тази в Женева. След тези спомени, облякох костюм от естествена коприна и оранжева риза, сложих кралско синя вратовръзка, всички с марката Армани, напръсках се с марков парфюм и вече бях себе си.

Реших да отида да хапна на някоя тераса на площад Свобода, за да се възхищавам на кулата на духовниците.

Лесно намерих много добър ресторант и се настаних с лице към този шедьовър на осемнадесети век, построен от италианския архитект Николо Назони: една от красотите на италианския бароков стил, национален паметник. Поръчах храна, която започна с предястие: риба треска, яйца и картофи, овкусени много добре, последвани от традиционно шкембе с боб, пиле с моркови и сланина с ориз, за десерт си позволих да се изкуша от *Barrigas de freiras*, наречен по друг начин – Гърдите и корема на монахиня, и всичко това с най-известното и изискано вино в Порто *Vinho Verde*. Това, което не може да се отрече, че португалската храна е тежка. Така че, с препълнен стомах се връщах към разкошния хотел, когато погледът ми беше привлечен от едно младо момиче, на което се беше счупил тока на обувката му.

Бавно се приближих :

– Мога ли да Ви помогна, госпожице? Не мога да остана безучастен към неприятностите на толкова красиво дете.

Тя обърна към мен лъчезарното си лице, въпреки неприятностите, и отговори разкривайки един ред от перли в кисела усмивка :

– Счупих тока на обувката си, господине, и сега трябва да вървя боса...

Казвайки тези думи, малката се нацупи по детски, което ме караше да я целуна страстно, без нейно съгласие. Но аз съм човек на света и нито една от най-красивите жени не би успяла да ме накара да се оттегля от задължението, което имам към нея, затова ѝ предложих да купим нови обувки в някой от съседните магазини, за да не ходи боса; счупих и другия ток, а тя ме гледаше строго. Но изкушението за нов чифт обувки я накара да ме последва.

Нейната гъвкава снага носеше бюст, достоен за авансцената на операта в Сидни, гарвано черната дълга коса падаше на гърба ѝ като Ниагарския водопад и стигаше до краката, които макар че бяха малки и кръгли, предизвикваха не по-малко желание. Както клоуна Bozzo, тя беше сложила тъмночервено червило на устните си, но за разлика от неговите, нейните бяха като апетитен плод. Вирнатото носле разделяше две кафяви искрящи и хитри очи.

Въпреки, че имаше прекалено много грим, от нея се носеше котешко усещане, което довеждаше веднага до плътски удоволствия. Уведоми ме с кукленски глас, че се казва Роза, име, което перфектно ѝ прилягаше, защото беше нежна и красива като това цвете, но прекалено накичена. Вървахме из квартала в търсене на обувчар. Тя небрежно ме хвана под ръка като приятелка... намерихме един магазин за обувки и красавицата пробва около тридесет чифта, преди да се спре на жълто кафяви велурени обувки, които изглеждаха страхотно и бяха на много висока цена! Платих без колебание, добре си струваше това леко усилие. Предложих небрежно да разгледаме малко града, след тези уморителни часове в търсене на магазин. Тя, като че ли се съгласи малко прибързано; красивите обувки, които сега подчертаваха добре оформените ѝ глезени, със сигурност допринесоха за нейното съгласие. Очите ѝ блестяха едновременно с детинска радост и с хитро лукавство, които не подхождаха на една малка кучка от висока класа, пред която никой мъж не би устоял. Посетихме района, пълен с малки магазинчета, които вече затваряха, характерните за този град барчета и кафета, от които се носеше фадо и модерна музика. След едночасова разходка, тя ми каза, че е уморена, извини се, че на следващия ден е на работа и има важна среща със сътрудника на баща си, която не трябва да пропусне. Много съжалих, че не можах да вкуся от този съблазнителен сладкиш. Но на първо място беше бизнесът, бях на същото мнение като нея и я изпратих с таксито до дома ѝ.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.